

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés
irodában.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A vita tanulsága.

Nagybecskerek, április 14.

(n—) Kossuth most már leteheti „palatinusi“ méltóságából a jámbor Helfi Ignácot: a szélsőbal törzse s elszakadt töredéke sem képviseli többé a maga teljességében a turini önszáműzött felforgató politikáját. Van ugyan a széleken egy árnyalat Károlyi Gábor gr. politikai fajtájából, de e néhány ember oly megbomlottan anarchista, hogy velük maga Kossuth róstelei magát azonosítani.

Most lett vége a honvédelmi miniszterium költségvetése tárgyalásának. A szélsőbal — az önálló magyar hadsereg felállítása iránti programponthoz hallgatóságos fantaztikájával — Tóth Ernő és Horváth Ádám határozati javaslataiban szorososan csak a honvédségre vonatkozólag a ludovika akadémiában tisztá magyar nyelvű tiszti oktatást s humanus katonai büntető törvénykönyvet követelt, követelte a főparancsnoki nemzeti szintű jelző zászlót s egy régi időből származó katonai büntetések embertelen formáinak megszüntetését. A 48-as párt részéről pedig Ugron Gábor javaslata a honvédségnek — hadseregi jellege kitüntetésével — tüzérséggel s műszaki csapatokkal való ellátását követelte. A szélsőbal két pártja tehát reform-követeléseivel a honvédségre fektette a súlyt, s a közös hadsereget ez alkalommal már érintetlenül hagyta.

Kossuth tehát méltán kesereghet hivel erélyének e meglötytyedésén — mint ő bizonyonyal nevezi fogja — s méltán foszthatja meg Helfit az ő palatinusságától.

De annál inkább vigasztalódhatik szíve, mert egyuttal új szívekre is talált. Kedvelhetik valóban az Apponyi-pártban. Ez, mióta a „nemzeti“ nevet vette föl, egymás után szedi el a szélsőbal azon jelszavait, melyek Kossuth engesztelhetlen forradalmi politikájára emlékeztetnek. Most a honvé-

delmi vita alatt is ilyet követelt. Nem kevesebbet mint a közös hadsereg megbomlását eredményező Apponyi azon minimálisnak nevezett követelésének teljesítése, hogy a közös hadsereg magyar ezredeinek tiszti oktatása magyar nyelven eszközöltessék egy felállítandó magyar katonai akadémiában.

Az Apponyi-pártnak nagyon jól tudnia kell, hogy ez a követelés addig, míg a közös hadsereg egységes, nem teljesíthető. Addig a vezényletnek egynyelvűnek kell lennie s ez a hagyomány s legnagyobb elterjedtsége miatt czélszerű csak a német lehet. A magyar tiszti oktatás mostani bevitel — theoretice bármily jogosult volna is a magyar állami jog szempontjából — a nemzetiségek jogosulatlan nyelvi ambícióit is fölkeltené, evvel bevinné a hadseregbe a politizálást, a bomlasztást a hadsereg ereje atomizálásának legveszedelmesebb anyagát. Hamisul avval argumentálnak ugyan, hogy a német tiszti oktatás a magyar fiuk nemzeti érzületét veszélyezteti, de ennek ellene mond az 1848/49-ki ragyogó példa, midőn szabadságharcunk dicső seregeit német katonai iskolában nevelkedett hővezéreink legnagyobb része német komandóval vezette diadalra. S aztán itt vannak küszöbünkön azok a külügyi bonyodalmak, melyek pár év alatt bizonyosan fegyveres megoldásokat provokálnak a hatalmak közt. Sem a dinastiának, sem a magyar nemzetnek nem volna üdvös, most, a küszöbön levő hadi döntések befejezése előtt megbolygatni szervezetét, egységét a mostani közös hadseregnek, melynek szervezeti bevezetése, fölszerelése, fegyelme e döntéseknél bizonyos sikerrel kecsegtetnek. Ha volna előtünk a békének legalább ötven biztosított éve, akkor a hadsereg megosztására törvénykezett volna oly kockázatos, de a mai viszonyok közt annak előmozdítása nemzetre, dinastiára nézve egyformán halálos veszedelem.

Ne hagyja tehát magát a magyar közvélemény bármely tetszetős és sovinszta jelszavakkal megvesztegettetni. Nem a dinasztának a magyar nemzet iránti bizalmatlansága — mint a hogyan az ellenzéki ujságok infámis hirtelése szól — de a küszöbön leselkedő veszélyek bölcs megfontolója áll őrt a hadsereg jelen szervezetének fenntartása mellett. A honvédség tüzérséggel felszerelését is csak pénzügyi akadályok hátráltatják, Fejérváry teljes felhatalmazottsággal kijelenté, hogy annak elvi akadálya nincs. Ne hagyja a nemzet félrevezettetni magát. E kérdések folytonos fenyegetésének Kossuth izü éle által a dinasztia érintve látja a maga hatalmi érdekeit is, nem csoda, ha a király elkedvetlenedett s bizonyos felhő lebeg a trón s a nemzet között, mikor szövetségesei s a külföld e fessegetéseket sok valószínűségi látszattal a magyar nemzeti hűség s a monarchia ereje megfoghatóságának tekintheti. Hisz még a honvédség erősítésére irányuló törekvéseket sem általják a nemzeti párton oly színbe öltöztetni, mintha a nemzetnek mint valamely közjogi tényező elleni dacz-seregre volna a honvédségre szüksége, melylyel a parlament rendelkezhezzék.

Vigyázzon Apponyi s tábor! Ok az 1793-iki francia forradalom girondi pártjának szerepét játszák, a mely párt gyöngegesével engedte megdőlni a trónt, vérpadra jutni a királyt, megerősödni a vérben dözsölő anarchiát s ettől megrettenve szintén sereget alkotott a parlament védelmére. S e sereg volt az, mely Danton s Robespierre intésére egymás után szolgáltatta ki vérpadra a nemes czélu, de kárhóztosan gyönge gironde párt legnemesebb tagjait. Apponyiék erősítik az 1867-iki alaphoz való hűségüket, de tényeikkel a Kossuth-politikát mozdítanak elő, ha azok megvalósulhatnak. Méltán kárhóztathatók tehát, mert a király s nemzet közti viszony bensőségét kockáztatják.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A gyermekszoba.

(Irtá: Szalay Józsefné.)*

Mióta a „Magyar Olvasókör“ felolvasó estélyeit tartja, a t. felolvasók sokszor felültettek bennünket a képzelem gyorsvenatára s bejártuk a nagy világot sok hasznossal és széppel gazdagítva ezáltal ismereteinket. Engedtessek meg most nekem, hogy a még legutóbb Konstantinápoly különlegességein időszitt képszeletünket hasznos irányítás, a nagyvilágból vissza egy piczi kis világba, mely az ő kincseit gondosan rejtegeti az idegen előtt, s csakis a szeretet az a konzulátus, amelynek bebocsátó engedélye után megmutatja örömeinek, szépségeinek gazdag tárházát. Ez a kis világ a család, sőt még ennél is kisebb egy szoba: a gyermekszoba.

Családlatos egy kis világ ez! Itt nem találám tárt karokra az idegen kutatót.

A futólag keresztlutató semmit sem lát s azért sokak előtt a kis világ egészen ismeretlen. Azokat, akiket mesés gasdagságukba beavatnak, előbb csillogó kis birók vesznek megfigyelés alá s e tekintetben csudálatos éles látással bírnak, hanem aztán az ily kiválasztottak a kiállt próbáért bő kárpótlást nyernek.

Én a magam részéről még azt is hozzátehetem, hogy nemcsak a bejuthatás nehéz, de még a kis világ leírása is bajjal jár. Miért? Kérdehetik t. hallgatóim. Mindjárt elmondom.

Meg van! kiálték föl örömmel. Mi van meg? Kérdek a körülöttem levők. „Hát a tárgy, amiről felolvasást fogok tartani.“ Hej, pedig egyuttal hozzá tehettem volna, — ha tudtam volna — hogy meg van a betegség is, mely

számításomat elodázza. Ugy is történt. A baj ritkán jön egyedül, most is párosával jelentkezett. Egy hétre rá jelenti férjem, hogy a „Fővárosi Lapok“ közölnek ily című cikket: a gyermekszoba. Oda hát a jó eszme! Nem tudom akkor mi fájt jobban, hogy beteg vagyok-e vagy hogy elhalászták jó eszmémet?

Azt mondhatják sokan erre, hisz ha ez nincs, van más. Igen ám! de az ily magamfajta „műkedvelő írónak“ nem megy olyan könnyen a tárgyalás, mert a felhasználást hiszt és asir mennyiségének nyilvántartása, meg a gond, hogy a kékfedele irkákban a főnév föl ne csapjon melléknévre, s a kettőzött betűk mindenkor megtudják helyeiket, no meg a kétszerkettő, igen szétszórtják a gondolatokat. S ha mindezek daczára mégis akad egy jó gondolat, melyet más elhalászt, az legalább is csapás számba megy. De mint utóbb örömmel meggyőződtem, csak a csim volt egyező, mert hát én nem azt akarom vitatni, hogy mekkora és milyen legyen a gyermekszoba, vagy hogy legyen-e v. gy se. De ha mégis kérdeznék tőlem, hát azt mondanám, ha nagyon pedansak vagyunk, hát legyen gyermekszoba, de ez a legnagyobb, legvilágosabb, legtisztább szoba legyen a gyermek korának megfelelő butorszáttal.

Legjobban szeretem azonban, ha a gyermekszobával egy vagyunk, mint a vasúti kalauz, aki egyik utazásom alkalmával az utolsó előtti állomáson lekasztotta a koci ablakán függő nő szakaszt jelző táblát s ment vele. Midőn kissálltam, kíváncsian lestem, hova teszi; hát egy másikk kocsira függesztette, melyben szintén nők voltak. Mi is azon szoba fölé függesztük, hogy gyermekszoba, melyben gyermekeink éppen időznek. E név ne legyen helyhez kötve soha.

Hívjuk hát segítségül képzeletünket s látogassunk meg egy ilyen kis birodalmat. Itt mindjárt egy ház, csinos tiszta külseje szinte hív bennünket befelé. Belül még nagyobb rend, tisz-

taság uralkodik. Mely esend mindenfelől, itt alighanem rossz helyen járunk.

De még sem, gyermekhangok ütök meg fülünket, forduljunk hát arrafelé. Miután feltűszabóban áthaladtunk elérjük a helyet, honnan egy kis életjelt hallottunk, kinyitjuk az ajtót: Micsoda meglepedés! micsoda elentés! Egy kis sötét szobácska ócska elrongált butorszáttal, melyről „Fővárosi Lapok“ írónja találóan úgy nyilatkozik, hogy ezekben a dédapától öröklött darabokban ásatásokat rendeznek kicsinyeink holmi tük darabokra. Ott sűrűg forog az apró sereg. Köstük egy idősebb nőcseléd iparkodik a minduntalan felbomló békességet helyreállítani s eközben leokkét ad nekik ugylátssik valami csuvasz nyelvűből, mert hát itatja őket tüttével, eteti popával, a bábóra strimpflit huz, a dokát ráadja a kicaire, aztán lecsücsüti és este csicaisbe viszi. Időközben vendégje jön a dajkának, szabadulni kellene a gyermekektől, előveszi hát a farkasokat, mumusokat, kéményseprőt s másféle ijesztő szörny-szülötteket s az előbb még vidáman ugrándozó sereg elnémul, félve húzza meg magát a szobácska valamelyik ságában, míg az álom nem könnyörül rajtuk s kiszabadítja őket a félelem karjaiból és az édes álom lágy ölébe ringatja át. Menjünk innen! nem est a kis világot kereszük mi!

Ismét egy nyájas külsejű ház, lépünk ide be. Már a kapu ajtónál hallatszik egy kicsi torok danája. Jó jel: Menjünk hát tovább. Szép világos nagy szobákban jutunk egy középkorú nő, az édes anya ül egy széken, körülötte gyermekei. Nem valami pedansrend uralkodik az igaz, de ezek a ragyogó arczok feledtetik, azt a nagy tinta foltot az asztal közepén, szintugy a művészi rendtelenségben elhelyezett játékdarabokat. Tartsunk itt pihenőt. A kis népség szétoszlik, játszani mennek, de ne feledjük, hogy e játék nekik oly komoly foglalkozás, mely méltán munka számba megy.

* Felolvasatott a „Magyar Olvasókör“ legutóbbi ülésén.

Máglyahalál. Szörnyű sors érte Schäffer Mór feketehegyi birtokos juhászt. Feketehegyen ugyanis óriási szalmakazlak környékeztek Schäffer juhólait. A juhások gondatlansága folytán az egyik kazal lángborult folyguyva csakhamar a körívben álló összes szalmakazlakat. A gondatlan juhások egyike berohant a tüztenger közé s csak-lyebb égési sebeket szenvedve, 8 darab juhot kimentett az akébből. Alig tért vissza, az égő kazlak összedőltek s maguk alá temették a vakmerő juhászt. Az aklokban 300 drb juh volt fölhalmozva. Odaveszett valamennyi juhással együtt, aki valóságos máglyahalált szenvedett.

Levél a szerkesztőhöz. A „Szeg. N.” írja ezt a mulatságos történetet: Ó nagyságának sarga szemé és gesztenyessin haja van. A fiatal ellenben szőke. Ők találkoztak. Oh. A Stefánián mentek egymás mellett s a fakadó rügyek mellett a kisasszony szerelemre indult. S a mai postával a következő sorokat küldte be hozzánk: „Kérem a tisztelt szerkesztő urat, legyenek szives kihirdetni, én tegnap a Stefániánban sétáltam és ott egy Szőke fiatal urral találkoztam és ugyan azon a hejen szeretnék találkozni a Stefánián, kérem én egy gesztenyehajú, sárgasemű csinos természetű leányt.

Kérem tessék a fizetés díjat is kihirdetni, hogy mivel tartozom.

Tisztelettel R. K.
Természetes, hogy díjlanul a legnagyobb udvariassággal engedünk a szerelmi nyilvántalárnak.

Színház és irodalom.

* Tegnap este a „Bolondok háza”, Jakobinak és Laufnak ez a kedves bohózata került színpadra. Az előadás összevágó kerekded volt, az előadók mindegyike részvétel a zajos tapsokra, melylyel őket a kassza közönség kitüntette. Kasaliczky Antal sikerülten adta Reszkey Kamil, „A családi otthon” tulajdonos igazgatójának szerepét, és sokszor megkacsagtatta hálás közönségét. Mátray és Szilágyi Dező valóságos bravóval játszottak s kiérdemelték a kitüntetések. Jók voltak Litzenmayer Poldi és Mérey Izabella is, kisebb szerepeikben. Általában — mint már említettük is — az egész előadás egészében jó volt, csak azt az egyet szeretnénk, ha a sugó egy kissé halkabban sugna, mert diszgulálja a hallgatókat, ha egész érthetően a sugótól, s aztán a szereplőtől hall egy és ugyanazon dolgot elmondani. Sajnálattal kell azonban konstatálnunk, hogy a nagybecskereki közönség a színház iránt nincs többé akkora érdeklődéssel, amelyet Csóka és társulata megérdemelt. Tegnap este is üres volt majdnem valamennyi emeleti páholy, s a zártaszékeken is nagyon kis számú közönséget láttunk. Pedig a tegnapi előadás elég jó volt arra, hogy többen is végig nézzék. Megérdemelné Csóka a melegebb érdeklődést már csak azért is, mert újdonságot újdonság után hoz színpadra.

* **Falusi történet.** A népszínház legközelebbi újdonsága egy „Falusi történet” cz. népszínmű, melynek szerzője ifj. Bokor József. A jelenleg nálunk Nagybecskereken idős színtársulat tehetséges karmestere.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése április 14-én.)

Budapest, április 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatták a pénzügyminiszteri tárcza költségvetésének tárgyalását. Ülés folyamán egy Zimonyból keltezett távirat jelentette Wekerle miniszterelnöknek, hogy Szerbiában államcsiny történt. Miniszterek és képviselők a folyosón csoportokat képezve, vitatták a szerbiai eseményeket, s a képviselőház szónokainak kevés hallgatója akadt. (Lapunk zártakor a képviselőház ülése még folyik. A szerk.)

Államcsiny Belgrádban.

Budapest, április 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egy Zimonyban feladott sürgöny államcsinyt jelent Belgrádból. Az államcsiny minden vérontás nélkül történt. Mialatt a régensek és miniszterek udvari ebéden voltak a királynál, a régenseknek és minisztereknek lakásait katonaság és rendőrség szállotta meg.

Tegnap éjjelkor Sándor király nagykorúnak nyilvánított és a nép s a katonaság rivalgása közt letette a hűségi esküt. A nagykorúvá nyilvánított király a regenseket felmentette állásuktól és az Avakumovics-kabinetet elbocsátotta. Aztán legőszintébb barátját és nevelőjét Dokics államtanácsi elnököt nevezte ki kormányelnöknek. Mondják, hogy Dokics agyában szülemlett meg az államcsiny eszméje is. A regensek és miniszterek a királyi palotába internáltak és szigorú őrizet alá helyezték. A kis király erőteljes hangon adta tudtukra, hogy nem tűrheti tovább az ő törvénytelen és önkényes működésüket. **Kijelentette, hogy alkotmányosan akar uralkodni, s azért határozta el magát e döntő lépésre.**

Az új kabinet megalakult. Miniszterelnök és közoktatásügyi miniszter lett: Dokics, belügyminiszter Milosavljevic, pénzügyminiszter Vuics, hadügyminiszter Franassovics, közmunkaminiszter Stankovics.

A rendőrfőnök szintén őrizet alá helyeztetett és városi főnökké Rasics őrnagy neveztetett ki. A nép öröme leírhatatlan. A házakat fellobogózták, ma este nagyszerű kivilágításra készülnek.

Új főispán.

Budapest, április 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Biztos forrásból jelenthetem, hogy legközelebb Zeyk Dánielt Marostorda főispánjává kinevezik. Eddig báró Kemény Kálmán vezetése alatt két megye állott: Alsófehér, Marostorda. Most elválasztják.

Munkások forradalma.

Budapest, április 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgiumban valóságos forradalom történt ki a munkások között. Egész Belgiumban beszüntették a munkát és zajongva, fenyegetőzve követelik sorsuk javítását. Adjanak megélhetési módokat, általános szavazati jogokat követelünk, s e féleket kiáltoznak. Brüsszelben harcra került a dolog a rendőrség és munkások között. A katonaság és rendőrség tegnap egész nap készenléthen volt, s a tüntetőket többször megtámadta. A munkások barrikádokat emeltek az utcákon és harci dalokat énekelve védekeztek a fegyveres erő ellen. A katonaság sortűzet adott, számos tüntető halva rogyott össze. A munkások ennek dacára el vannak határozva, hogy utolsó csepp vérükig védik jogaikat.

Rituális vád.

Budapest, apr. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kelemből távirják, hogy ott egy állítólagos rituális gyilkosság miatt nagy zavargás volt. Katonaság érkezett és szétkergette a zavargókat.

Tűzek.

Budapest, április 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Veszprém tegnap este lángokban állott, éjjel 149 ház égett le. A tűz rendkívül gyorsan terjedt, oltásról szó sem lehetett, mert óriási vihar tette az oltást lehetetlenné. Viz hiányzott, s így a lokalizálás majdnem lehetetlen volt. Oltás közben számos emberélet vesztett el. Egy szegény asszony, a ki az égő házból akarta gyermekét kimenteni, a tűzbe akart rohanni, s alig bírták megakadályozni. A kétségbeesés óriási. — Bölcskén tegnap este 300 ház leégett. A tüzet itt is az óriási szélvész növesztette, s ez akadályozta is az oltásban a lakosságot. A kétségbeesés és nyomor leírhatatlan.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

(A cs. kir. déli vaspálya társaság, a cs. kir. szab. bécs-pottendorf-bécs-ujhelyi vasut, spielfeld-radkersburgi és radkersburg-luttenbergi h. é. vasutak hozzájárulása a díjszabás I. részéhez.) A cs. k. szab. déli vaspálya társaság, a bécs-pottendorf-bécs-ujhelyi vasut, továbbá a spielfeld-radkersburgi és radkersburg-luttenbergi h. é. vasutak az osztrák és magyar vasutakon folyó évi január hó 1-től érvényes díjszabás I. részhez f. é. április hó 1-től kezdődőleg hozzájárultak s ehhez képest az ezen díjszabásban a gyors és teherárak stb. szállítására nézve fennálló határozmányok a nevezett vasutakon is érvényesülnek. Budapest, 1893. április hó 11. A magy. kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében.

Közgazdaság.

Délutáni főzsde.

Budapest, ápril. 14. (A „Torontál” ered. távirata.) Gabna: Buza tavaszra 7.57—59. — Buza őszre 781.—38. — Tengeri máj.—jun. 4.73—75. — Tengeri jul.—aug. 5.75—77. — Káp.r aug.—szept. 12.50—55.

Erték: Osztrák hitr. 347.70. Magyar hitr. 409.—25. — Magyar aranyjárdék —. — Kor.jár. —. — Áll. v. 307.—75. Déli vasut 217.—. — Rima-murányi 116.50 — Leszámitoló bank-r. —.

Délután 4 órakor: Osztrák hitelbank —.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovics Aladár.

H i r d e t é s e k.

212. B. v. k. szám 1893. (227—1.1)

Árverési hirdetés.

Közhirre tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszéknek 1890. évi 2619. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1890. évi 2619. és 3897. szám alatt kelt végzése folytán Zimmermann József és tsai és Szabó Károly együttes végrehajthatóknak részére, ittebei Kiss Elemér volt begaszentgyörgyi lakosnak 3795 frt 23 kr. és 400 frt tőkék és járulékai iránt folytatolagos kielégítési végrehajtás utján 1890. évi július hó 15—17-ik napján lefoglalt 6688 forint 80 kr-ra becsült házi- és szobabutorok, ezüstök, chinai ezüstök, evő- és ivó szervicek, zongora, bilardasztal, függő- és fali csillárok, vadász fegyverek és kések, ezüst és chinai ezüst villák, kések és kanalak, konyha edények és felszerelvények, képek, tükrök, különféle ágy- és fehérműtiek stbiből álló ingóságok, alperes volt lakásán Begaszentgyörgyön, bírói árverésen készpénzfizetés mellett leendő eladatása 1893. évi április hó 20-ik s következő napjainak reggeli 9 illetve 8 órája tűzetett ki, a nagybecskereki tekintetes kir. járásbírósnak 1893. évi 3609. számú végzése s az 1881. évi LX. tcz. 104. §-a alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtható iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtható jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. tcz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólírhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentésük be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtható kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölőslégére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi ápril hó 14-én.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892. évi október hó 1-től.

Main railway schedule table with columns for stations (Nagybecskerek, Párdány, Szécsány, etc.), departure times, and arrival times. Includes a small text box on the right with notes about night train services.

Secondary railway schedule table listing routes like Bécs-Budapest, Temesvár-Orsova, and Verciorova-Orsova with detailed station and time information.

Table listing routes between Valkány-Varjas, Vojtek-Németbogsán, and Németbogsán-Vojtek with station and time details.

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a közép-európai idő szerint van kitüntetve. Eszen idő és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 perccel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közép-európai időt jelző vasuti órák.

H i r d e t é s e k.

11748. szám 1893. (215-3.2) Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye alispánja részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a nagy-kikindai ujonnan épített közkórháznál egy 600 frt fizetés és 150 frt lakbérilletmény-nel összekötött gondnoki állás van üres-szedben.

A kinevezendő gondnok évi fizetésé-nek kétszeresét tisztai dízstól elvonva óvadék-kepes állampapirban köteles letenni, vagy pedig ugyanily összeg erejéig jelzálogi biztosítékot nyújtani.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű felszerelt kérvényüket a meny-nyiben alkalmazásban vannak hivatal főnökeik útján, a mennyben pedig alkal-mazva nem volnának illetékes községelöl-járósága után a folyó évi április hó 25-ig a vármegye alispánjához annyival is in-kább nyújtsák be, mert a későbbben beér-kezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Daniel, alispán.

3820. tlkvi sz. 1893. (221-1.1) Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Komosics Steva idvori lakos végre hajtatonak, Devics Jovan ugy Wuletin Marko idvori és Matusch Jano antalfalvi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 26 forint tőkekövetelés, ennek 1882. évi augusztus hó 16-tól járó 6 százaléka ka-matai, 20 frt 15 kr. perbeli, 9 frt 65 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségek kielégítése végett 1893. évi április hó 29-ik napjának délelőtt 9 órakor Idvor községében az ezen kir. jbiróság terü letén fekvő Idvor községi 1379. sz. tlkvből foglalt:

- 1. 155. hr. számú 4. dűlőbeli 1 hold szántó 112 frt. Továbbá az idvori 1348. sz. tlkvből foglalt: 2. 155. hr. számú 1. dűlőbeli 3 hold szántó 593 frt, ezennel megállapított kiki-áltási ár mellett külön-külön elfog árverel.

tetni, ekkorán magasabb ígérlet hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adadni.

A venni szándékozók kötelesek a ki-kiáltási árnak 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképesnek nyilvánított érték-papirokban bánatpénzül letenni.

Kelt Perlaszon, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál, 1892. évi decz. hó 31. Sárdy, kir. jbiró.

964. szám 1893. (220-3.2) Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a »Felső torontáli ármentesítő társulat« köz-gyűlése a fensiki és a temesmegyei árterek osztályozási művelete ellen, annak köz-szemlére való kitétele alkalmából felmerült panaszokat folyó hó 6 án tartott közgyű-lésében 7. szám alatt a törvény értelmében tárgyalta, azokat indokolatlan voltuknál fogva elutasította és az osztályozási műve-letet első fokulag megállapította.

Kelt Nagyikindán, 1893. évi április hó 6 án. Malina Gyula s. k., társ. főmérnök, helyettes igazgató.